

L'hora dels adéus

El Ter s'adorm. Esfilagarsa escòria
des que nasqué al tàlem de les neus!
Aigües avall, l'home d'aquesta història
reposa i xiula: *És l'hora dels adéus.*

És l'hora del balanç, enfiladissa,
al proper reblincó del corriol;
de resseguir tranquils el fumerol
i el pes del temps, a prop d'una bardissa.

És l'hora de passar i deixar que passin
mirant els núvols com desfan castells.
És hora de deixar que els altres facin
per dedicar-nos a escoltar els ocells.